

[Hartling.]

på studentereksamen i alle gymnasieskoler. Jeg gør opmærksom på, at også nu fører 3. og 4. mellemklasse såvel til realklasse som til gymnasiet. Der sker altså ingen ændring her.

De tankegange, jeg her har ridset op, er ikke nye for os. Man vil genfinde argumentationen og tankegangen i venstres forslag og i tidligere drøftelser herom. Imidlertid var vi rede til at overveje sagen på ny, men da der ikke fra nogen side blev stillet ændringsforslag i den retning og vi havde de store betænkeligheder, som jeg har nævnt, har vi ikke villet rejse sagen i udvalget, idet vi måtte være tilfredse med den foreslåede ordning. Vi havde i venstres forslag tildelt gymnasieskolen 6 år, nemlig 3 realklasser og derovenpå 3 gymnasieklasser, eventuelt den 4. realklasse. Altså et 6-årigt gymnasium, om man vil, men også afgjort som en åben skole med indgang i gymnasiet aldeles som nu, hvor man går ind fra 4. mellemskoleklasse eller realklassen. Men vi fandt ingen støtte på dette punkt, ikke fra nogen side.

Der er to misforståelser, jeg gerne vil have lov til at rette. Det er blevet refereret fra sidste udvalgs møde, at den radikale ordfører skulle have foreslået et 5-årigt gymnasium, og at jeg skulle have kvalt det. Dette er et urigtigt referat, og det er både uheldigt og beklageligt, at den slags referater fremkommer. Det forholdt sig sådan, at den radikale ordfører sagde, at han altid havde været tilhænger af et 5-årigt gymnasium, og at han derfor gerne ville spørge, om der var mulighed derfor. På henvendelsen til mig spurgte jeg, om det var et forslag, for hvis det var det, ville vi naturligvis drøfte det. Jeg sagde udtrykkeligt, at hvis dette forslag blev stillet, ville jeg ikke være den, der stak kniven i det og slagtede det; det var jo bl. a. værd at drøfte, hvor åben eller lukket man tænkte sig et sådant gymnasium. Men der blev svaret, at det var ikke et forslag, kun et privat spørgsmål, og derved blev det. Vi måtte fra vor side

mene, at der er et åbent 5-årigt gymnasium i loven, og vi var betænkelige ved at gå længere. Så kunne det næppe være vor sag at stille ændringsforslag, kun at være beredt til at drøfte dem, der eventuelt måtte fremkomme fra anden side. Men der kom intet. Jeg har altså ikke kvalt et forslag eller kategorisk afvist det, for der var ikke noget forslag.

Den anden misforståelse er den, som finder udtryk i gymnasielærernes udtalelse, der siger, at forliget med Danmarks Lærerforening binder folketaget til en usaglig løsning af gymnasiets forhold. Dette vil jeg bestemt afvise. Det turde måske også være en noget agitatorisk påstand over for folketaget. Må jeg sige, så det ikke kan misforstås, at vi har fra venstre ikke indgået noget forlig med Danmarks Lærerforening, og vor stilling til et lukket 5-årigt gymnasium er bestemt af en tankegang og en argumentation, som ikke er blevet til nu, da hele gymnasieskolen pludselig går ind for et 5-årigt gymnasium, men som vi bl. a. også har ført frem, dengang vi var enige med størstedelen af gymnasieskolens lærere om, at et 5-årigt gymnasium ikke var noget særlig attråværdigt. Vi er ikke bundet af en organisation til en usaglig løsning — det er egentlig et stift stykke, at en anden organisation skal kunne sige noget sådant til os — men vi er bundet af den overbevisning, som vi har dannet os, og som vi klart har givet udtryk for igennem alle disse års debat.

Man har sagt til os, at det er uforsvarligt at jage disse lovforslag igennem nu. Man må undre sig over, at en ansvarlig og ellers sundt tænkende mand kan få sig selv til at sige den slags. Nu er disse lovparagraffer blevet gennemdrøftet gennem 4 år; der er skrevet i tusindvis af artikler og holdt i tusindvis af møder om dem, og man har prøvet mange veje for at finde den, der samlede os bedst. Det er da også kommet dertil, at ikke så få, der ellers følger med i den politiske diskussion, siger: nu hænger den skoledebat os langt ud af halsen. Men